

LÁSKY DEN

MILÁKOVANÍ
1. KATEGORIE
2. KATEGORIE
3. KATEGORIE

DIVADLO PETRA BEZRUČE

ARNOŠT GOLDFLAM

LÁSKY DEN

**ANEŽ NAPÍNAVÝ PŘÍBĚH LIDÍ, KTEŘÍ CHYBOVALI,
ALE VČAS SE VZPAMATOVALI**

(moralita o jednom obrazu)

REŽIE: BLAŽEJ INGR J.H.

PREMIÉRA V PÁTEK 20. 12. 1996 V 19.00 HODIN.

SCÉNA : JAN ŠTĚPÁNEK J.H.
KOSTÝMY : DAVID JAŘAB J.H.
HUDBA : PETR HROMÁDKA
RUCHY: LUBOŠ MALINOVSKÝ
DRAMATURGIE: PETRA KOHUTOVÁ

OSOBY A OBSAZENÍ :

CTIBOR MELŠA
MARKÉTA NOVÁ
PANÍ RIESENGBAUEROVÁ (SOUSEDKA)
CONCHITA (JIHOAMERICKÁ KRASAVICE)
JEDNA

(PŘÍSLUŠNICE ÚTVARU RYCHLÉHO NAsAZENÍ)

DRUHÁ
POLTERGEIST

JAN MAZÁK
TAMARA HOMOLOVÁ
MILUŠE HRADSKÁ
KATEŘINA KREJČÍ
ALENA SASÍNOVÁ-POLARCZYK
MARCELA ČAPKOVÁ
HANA PTÁČKOVÁ J.H.

INSPICE : VĚRA KRYŠKOVÁ
NÁPOVĚDA : JIŘINA ČÍŽKOVÁ

NĚKOLIK INFORMACÍ O SVĚTOVÝCH UDÁLOSTECH V DOBĚ AKTIVNÍ SLUŽBY TAJNÉHO AGENTA C.M. (1973 - 1990)

- 1973** - prezident Salvador Allende Gossens (Chile) zabit při obraně prezidentského paláce
- 1974** - v USA konec aféry Watergate
- 1975** - hlava státu Richard Ratsimandrava (Madagaskar) zemřel na následky atentátu
  - závěr konference o bezpečnosti v Helsinkách
- 1976** - hlava státu Murtala Ramat Mohammed (Nigérie) zabit při nezdařeném pokusu o státní převrat
- 1977** - předseda Prozatímní vojenské správní rady Terefi Benti (Etiopie) zabit při pokusu o státní převrat
  - prezident Marien Ngouabi (Kongo) zahynul při atentátu
- 1978** - prezident Ahmad Husajn Ghášimí (Jemenská arabská republika) zahynul při výbuchu pumy
  - předseda prezidentské rady Sálím Alí Rubájí (jižní Jemen) popraven po svém neúspěšném pokusu o státní převrat
- 1979** - prezident Pak Čong-hi (jižní Korea) zastřelen ředitelem Korejské ústřední zpravodajské služby Kim Čche-kjuem
  - sovětská invaze do Afghánistánu
  - předseda Revoluční rady Háfizulláh Amín (Afghánistán) zastřelen při vojenské intervenci SSSR
- 1980** - prezident William Richart Tolbert (Libérie) zabit při vojenském převratu
  - XXII.letní olympijské hry v Moskvě
- 1981** - prezident Zijáur Rahmán (Bangladéš) zastřelen při pokusu o státní převrat
- 1982** - zvolený prezident Bašír Džamáíl (Libanon), který díky atentátu nestačil nastoupit do úřadu, zahynul při výbuchu nálože
- 1984** - světová konference o populačních problémech v Mexiku
- 1986** - „Big Bang“ na londýnské burze
- 1987** - prezident Thomas Sankara (Burkina Faso) zabit při státním převratu
- 1989** - prezident Ahmed Abdallah Abderemane (Komory) zabit při pokusu o státní převrat
- 1993** - A.G. píše hru „Lásky den“
- 1995** - A.G. osloven, aby v Divadle Petra Bezruče režíroval svou hru „Lásky den“
- 1996** - A.G. mizí za záhadných okolností
  - v DPB se začíná zkoušet „Lásky den“ v režii mladého perspektivního režiséra B.I.

TŘIKRÁT ZE ŽIVOTABĚHU DRAMATIKA, REŽISÉRA A HERCE A.G.

„... JÁ JSEM VE SVÝCH ČTYŘICETI ŠESTI LETECH JEŠTĚ STÁLE PŘEKVAPEN TÍM, ŽE JSEM SI DOVOLIL MÍT RODINU A DĚTI, PONĚVADŽ SE VLASTNĚ SUBJEKTIVNĚ CÍTÍM VELMI NEDOSPĚLÝ. CELÝ ŽIVOT ČEKÁM, KDY SE TO STANE, KDY DOSPĚJU. A POŘÁD MÁM POCIT, ŽE SE TO NEDĚJE. ALE NA DRUHÉ STRANĚ ŽIJU JAKO DOSPĚLÝ, ZODPOVĚDNÝ ČLOVĚK. PÍŠE O TOM OLEŠA: ŽE JEDE V TRAMVAJI A ZÁVIDÍ NĚJAKÉMU ČLOVĚKU S FOUSAMA, KTERÝ STOJÍ VEDLE, JAK VYPADÁ DŮSTOJNĚ, A FABULUJE, JAK MÁ JISTĚ RODINU A DĚTI... A NAJEDNOU SI UVĚDOMÍ, ŽE JE VLASTNĚ STARŠÍ NEŽ ON A DÁVNO UŽ TU ETAPU, KDE JE TEN ČLOVĚK, PŘEKONAL. A JAK JÁ SE S TÍM VYROVNAVÁM, TO VÍ JENOM PÁNBŮH.“

„... Z MÝCH HER JE PATRNÉ, ŽE JSEM SE NEJDŘÍV NECHTĚL VYHRANIT VŮČI VÍRE NEBO PÁNUBOHU, ALE VŮČI OTCI. ZTRATIL JSEM POMĚRNĚ BRZO MAMINKU, MUSEL JSEM SE VYHRANIT TAKY SÁM VŮČI SOBĚ, ATD. V MÉM ŽIVOTĚ JE NĚKOLIK PROUDŮ, SE KTERÝMI JSEM SI MUSEL PORADIT, A MEZI TĚMI JSEM OSCILOVAL. TAKŽE CHYTIT SE PEVNÝCH BODŮ, PEVNÝCH MOMENTŮ BYLO PRO MNE VELMI TĚŽKÉ. A POTOM JE MI, JAKO ŽIDOVÍ, VLASTNÍ URČITÝ RELATIVISMUS - JÁ U VŠEHO, CO DĚLÁM, VIDÍM DŮVODY PRO I PROTI. PROTO JÁ I DIVADLO MUSÍM DĚLAT V DISKUSI. LEHKO SE DÁM O NĚČEM PŘESVĚDČIT, PAK ZAS DLOUHO PŘEMÝŠLÍM A NAKONEC ZJISTÍM, ŽE JSEM DOŠEL K OPAČNÉMU NÁZORU. ALE MUSÍ TO VE MNĚ PROJÍT PROCESEM - NEDOVEDU SE ROZHODNOUT NAJEDNOU. NEMÁM TO JEDNODUCHÉ, ALE MUSÍM ŘÍCT, ŽE SI TO ANI SÁM JEDNODUCHÉ NEDĚLÁM. TA AMBIVALENCE, VNITRNÍ ROZPOR - TEN PRÁVĚ VEDE K TOMU, CO JE ŽIVNOU PŮDOU MÉ ČINNOSTI. TO, ŽE O VĚCECH STÁLE PŘEMÝŠLÍM, CO A JAK JE SPRÁVNÉ, KDE JE Klad, KDE ZÁPOR. NENÍ MI VLASTNÍ HLEDÁNÍ PRAVDY, ALE NEUSTÁLÝ DIALOG VE MNĚ, KTERÝ NĚKAM SMĚRUJE A SKONČÍ SE AŽ MOJÍ SMRTÍ.“

„... ČLOVĚK, KTERÝ NEHRAJE, SI PŘECE JEN HŮŘE UMÍ PŘEDSTAVIT, CO VŠECHNO MŮŽE PO HERCI CHTÍT. KDYŽ NĚKDO NAMÍTÁ, ŽE NĚCO NEJDE, ŽE TO NEZVLÁDNE, SNAŽÍM SE MU UKÁZAT, ŽE TO NENÍ PRAVDA. ALE ZDŮRAZŇUJI, ŽE SE POVAŽUJI ZA HERCE NATURŠČIKA - HERCE TYPOVÉHO. UVĚDOMUJI SI, ŽE CO JÁ DĚLÁM Z LIBOSTI, Z TYPU A Z TAKOVÉ HRAVOSTI, JE U MNOHÝCH LIDÍ PRODUKTEM SOUSTŘEDĚNÉ A CÍLEVĚDOMÉ PRÁCE. HERECKÁ PROFESE JE ASI DALEKO NÁROČNĚJŠÍ, NEŽ SI JÁ SÁM SOBĚ TROUFÁM PŘIZNAT. FAKT JE, ŽE KDYBYCH SI TO PŘIZNAL, TAK BYCH NEMOHL HRÁT NEBO MOŽNÁ ANI REŽÍROVAT.“

(vybrala -raK-)

PAUL WATZCLAWICK : ÚVOD DO NEŠTĚSTÍ ČTYŘI HRY S MINULOSTÍ

Časem prý každá rána přebolí. To může být sice pravda, ale nás to nemůže odradit. Před tímto časovým hojením se dá úspěšně opevnit a naopak ze všeho minulého učinit zdroj svého neštěstí. Slouží k tomu minimálně čtyři staré mechanismy.

I. Velebení minulosti

S trochou šikovnosti to zvládne i úplný začátečník, postačí, když budete minulost filtrovat tak, že propadne pouze dobré, hezké, prostě minulost v co nejjasnějším světle. Jen ten, kdo tento trik nezná, vzpomíná na pubertu (o dětství nemluvě) „reálně“ jako na dobu nejistoty, světobolu a strachu z budoucnosti a ani za nic by se do těch let nechtěl vrátit. Naopak nadaným adeptům neštěstí nedělá žádné potíže vidět v době svého mládí ztracený ráj, který se už nikdy nevrátí: objeví tím klíč k nevyčerpatelnému rezervoáru zármutku.

Ztracený ráj dětství je ovšem jen jedním z mnoha příkladů. Jiným příkladem je hluboký žal za pomíjivou láskou. Odolávejte hlasu rozumu, svým vzpomínkám a hlavně dobře míněným radám přátel, kteří se vám budou snažit namluvit, že ten vztah už delší čas odumíral a vy sám jste často skřípal zuby a ptal se, jak z toho pekla uniknout. Prostě nevěřte, že rozchod byl daleko menším zlem. Spíš se neustále přesvědčujte, třeba po x-té, že kdybyste teď začli znovu, chovali byste se k sobě čestně a určitě by vám to spolu tentokrát vydrželo. (Ono se to stejně nestane.) Nikdo vám nemůže vzít přesvědčení o tom, že když vás ztráta milované bytosti uvrhla téměř do

pekla, tak kdybyste se shledali, byli byste určitě v sedmém nebi. Ať si vás od toho druzí zrazují, jak chtějí, trvejte si na svém, buďte stále na telefonu, abyste byli ihned k zastižení - jen co udeří ta šťastná hodinka. Pokud by však vaše čekání mělo trvat přece jen příliš dlouho, pak prastará moudrost říká, že určitě navážete vztah s někým, kdo bude úplně stejný. - A nedejte se zmýlit, když se vám zpočátku bude zdát jiný!

II. Lotova žena

Držet se minulosti je výhodné i z toho důvodu, že nemáme čas zabývat se přítomností. V té by se nám totiž mohlo stát, že náš směr by byl najednou o 90 nebo dokonce o 180 stupňů jiný, a navíc bychom třeba zjistili, že přítomnost není tak nešťastná, naopak: že je vlastně docela ne-nešťastná; nemluvě o novinkách, které nabízí - a to by mohlo pěkně otrást naším pesimismem. Obdiv si v tomto směru zaslouží skutečná mistryně svého oboru, manželka biblického Lota: Vzpomínáte? Hospodin řekl Lotovi a jeho ženě: „Uteč, jde ti o život. Neohlížej se zpět a v celém tomto okrsku se nezastavuj.“ (...) Lotova žena se však ohlédla a proměnila se v solný sloup. (Gen. 19; 17 a 26)

III. Osudná sklenice piva

Ve filmu „Osudná sklenice piva“ hraje W.C.Fields, jeden z mistrů americké filmové grotesky, mladíka, který příšerným způsobem neodolá a vypije svou první sklenici piva. Varovně vztyčený ukazovák (lehce roztřesený potlačovaným smíchem) nám říká: Dopustil ses něčeho, za co budeš dlouho pykat. A pěkně dlouho! (Vzpomeňme na biblickou pramatku Evu: jednou jedinkrát si kousla do jablka...)

Tato fatálnost přináší nepopiratelné výhody, o kterých se

až dosud stydlivě mlčelo. My však žijeme v osvícené době, v níž tajnosti nemají místo: pykání nepykání - pro nás je mnohem důležitější, že první sklenice piva - tím, že už svůj skutek nikdy nevrátíme zpět - když ne omlouvá, tak minimálně přesvědčivým způsobem zdůvodňuje všechna další vypitá piva. Jinými slovy: obviněný uznává, že to měl vědět už tenkrát - to je sice pěkné, ale teď už je pozdě. Zhřešil a teď je obětí svého klopýtnutí. Tento způsob konstruování neštěstí není sice zrovna dvakrát ideální, je však poměrně snadný.

Zkusme ho vylepšit. Co když jsme k té první láhvi přišli jako slepí k houslím? Jestli nás nikdo nemůže obvinít, že jsme si k ní pomohli sami, pak není pochyb, že jsme se stali naprosto nevinně pouhou obětí. Ať mi to někdo zkusí vyvrátit! Nikdo po nás nemůže chtít, abychom s tímto faktem sami bojovali. To, co nám udělal Bůh, svět, osud, příroda, chromosomy, hormony, společnost, rodiče, příbuzní, policie, učitelé, doktoři, šéfové a nejvíc naši přátelé, je něco tak strašného, že pouhý náznak, že bychom s tím měli něco dělat, je prostě urážkou. Kromě toho je to nevědecké. Každá učebnice psychologie vám řekne, že vaše osobnost je determinována zážitky z minulosti, především z raného dětství. A každé děcko ví, že to, co se jednou stalo, už nikdo nevrátí zpátky. Odtud také, mimochodem, důvod, proč je odborná psychoterapie tak vážná (a dlouhá). Kam bychom přišli, kdyby bylo čím dál víc lidí přesvědčeno, že jejich situace je zoufalá, nikoli však vážná? Varovným příkladem pro nás budiž Rakousko, jehož skutečná hymna (jakkoli to oficiální místa tvrdošíjně nepřiznávají) je idylická píseň „O du lieber Augustin, alles ist hin“.

Zřídka se stane, že další vývoj událostí nám vynahradí nějaké trauma nebo selhání v minulosti, aniž se o to jakkoli přičiníme, ba že nám samo od sebe spadne do klína

to, co si přejeme. Znalec by si ovšem nezoufal ani v takovém případě. Formulka „bohužel je pozdě a stejně už o to nestojím“ mu umožňuje dál setrvávat ve své popuzenosti, jít rány a nedovolit, aby se zahojily.

Non plus ultra celého tohoto postupu - což ovšem předpokládá genialitu - je, že kapitál pro svou nešťastnou přítomnost dokážeme vytlouct i z toho, co se v ní odehrálo pozitivního. Nepřekonatelným příkladem, který se vepsal do historie, je výrok benátského přístavního dělníka poté, co z města odpluli Habsburkové: „Zatracení Rakušani, naučili nás jíst třikrát denně!“

IV. Ztracený klíč, aneb „jen houšť“

Pod svítilnou stojí opilec a něco vytrvale hledá. Přejde k němu policajt a ptá se ho, co ztratil. „Klíče,“ odpoví muž. Policajt mu pomůže hledat. Když to trvá dlouho, ptá se muže, jestli určitě ví, že je ztratil zrovna tady. Muž odpoví: Já je ztratil někde támhle, ale tam je tma.

Zdá se vám to absurdní? Pokud ano, pak i vy hledáte jinde. Smysl takového hledání je totiž právě v tom, že nikam nevede a že „jen houšť“ udržuje samo sebe.

V těchto dvou slovech se skrývá jeden z nejúspěšnějších a nejúčinnějších katastrofických scénářů, který se zrodil na této planetě. Za milióny let vyhubil celé živočišné druhy. Jde totiž o hru s minulostí, kterou naši zvířecí předchůdci znali už před šestým dnem stvoření.

Na rozdíl od výše popsaného mechanismu, kdy za všechno může minulost a události, které se v ní staly - force majeure -, podstatou čtvrté hry je tvrdošíjné lpění na řešeních, která jednou slavila úspěch nebo se dokonce osvědčila jako jediná možná. Problém s každým přízpůsobením se okolnostem je v tom, že jim přízpůsobujeme i své strategie. Právě tady nastoupí naše hra. Na jednu stranu je jasné, že žádná živá bytost se

nemůže ve svém prostředí chovat dnes tak a zítra jinak, bez toho, aby měla nějaký plán. Přizpůsobování je nezbytné k přežití a nevyhnutelně vede k vytváření určitých modelů, jejichž cílem je v ideálním případě minimalizovat životní strádání. Z důvodů, které zatím věda neumí vysvětlit, mají ale na druhou stranu zvířata i lidé sklon považovat svá momentálně nejlepší přizpůsobení za řešení jednou provždy. To vede k dvojnásobné slepotě: Zaprvé proto, že časem přestává být každé přizpůsobení z minula tím nejlepším pro daný okamžik. Zadruhé proto, že vedle něj přece vždy existovala, anebo přinejmenším teď existuje celá řada jiných řešení. Tato slepota na druhou má za následek dvě věci: Zaprvé se řešení, které si člověk nechal patentovat, stává čím dál neúspěšnějším a zhoršuje jeho situaci; zadruhé ho rostoucí bída vede ke zdánlivě jedinému logickému závěru - k přesvědčení, že pro zdárné vyřešení pořád neudělal tolik, kolik měl. A tak vynaloží ještě více úsilí k tomu, aby jen houšť „řešil“ celou věc naprosto stejně a jen houšť znásoboval svou bídu.

Význam tohoto mechanismu je nasnadě. Použít ho může i nekvalifikovaný začátečník. Jde o tak rozšířený postup, že od dob Freudových zaručuje skvělé příjmy hordám specialistů. Je třeba podotknout, že specialisté tomuto receptu neříkají „jen houšť“, nýbrž ho nazývají neuróza.

Nezáleží však na názvu, ale na efektu. Ten je zaručen, když se aspirant neštěstí řídí dvěma jednoduchými pravidly. Zaprvé - existuje jenom jeden možný (rozumný, smysluplný, dovolený, logický) způsob řešení problému, a pokud mé snahy byly až dosud neúspěšné, nedokazuje to nic jiného, než že jsem se málo snažil. Zadruhé - sám nikdy nebudu pochybovat o tom, že existuje jen toto a žádné jiné řešení; experimentovat mohu jen za dodržení těchto pravidel.

VÍTKOVICE
STEEL HARMONY

TISKÁRNA PERIODIK OSTRAVA, a. s.,

ROTAČNÍ KNIHTISK ● ROTAČNÍ OFSET ●
NOVINY ● ČASOPISY ● PLOCHÝ KNIHTISK
● PLOCHÝ OFSET ● OSVIT DO FORMÁTU A2 ●
BAREVNÉ VÝTAŽKY ● GRAFICKÉ NÁVRHY
DTP STUDIO

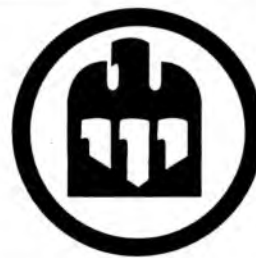
Novinářská 3, 709 08 Ostrava-Mariánské Hory
Tel.: 069/66 07 313 ● Fax: 069/66 12 644

**ČESKOSLOVENSKÁ
OBCHODNÍ
BANKA, A.S.**

Allianz

pojišťovna a.s.

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

FAVORIT

CESTOVNÍ KANCELÁŘ

Nádražní 33, Ostrava 1, 702 00

TEL.: 069 / 23 28 14, 23 69 89

FAX: 069 / 23 68 22

NOVÁ HUŤ, a. s.

UB

Union banka

ČASOPIS PRO KULTURU,
PROGRAM A REKLAMU

TRIVMIF

KVĚTINÁŘSTVÍ

**NATAŠA
MACHATÁ**
ULICE Dr. MARTÍNKA
OSTRAVA
HRÁBŮVKA

PRODEJ:

ŘEZANÝCH A HRNKOVÝCH
KVĚTIN, KERAMIKY,
HNOJIVA, SEMEN

PROVÁDÍME VAZBU:

SMUTEČNÍ
GRATULAČNÍ
SVATEBNÍ

Kostýmy zajistil David Jařab, na jejich úpravě se podílela firma MADO - vedoucí Marie Dopitová,
Výrobu scény zajistil vedoucí výroby Jan Barták
Jeviřtní mistr - Roman Polářek
Mistr osvětlení - Jiří Kos
Mistr zvuku - Pavel Gierl
Vlásenky - Jarmila Oboráková
Garderoba - Dana Sladká, Jana Lhotská
Rekvizity - Sylvie Kamínková

Program vydalo Divadlo Petra Bezruče ke 3. premiěře sezóny 1996-1997. Ředitel divadla Ilja Racek. Umělecký řéf Václav Klemens. Textovou část připravila Petra Kohutová, výtvarné zpracování Marta Roszkopfová. Veřkerá práva k provozování tohoto díla zastupuje agentura AURA-PONT Praha.